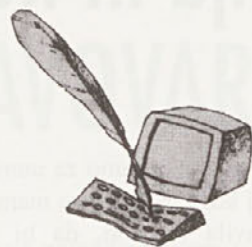

Zgodbe vsakdana

Benjamin Bezek, Nuša Berce

Mojo bolezen je zagovarjal

Stara sem bila devet let. Zelo rada bi se kopala na kopališču, pa to za dekleta takrat ni bilo dostojno. Zato nama je s sestro mama dovolila, da sva si iz kleti izvlekli čeber¹, da bi se v njem kopali. Z desno roko sem čeber zagrabila na zunanjem dnu, kar me nekaj piči v roko. Močno me je zbolelo in začela sem kričati. Pritekli sta mama in soseda, ki je svetovala: «Kar k Primožovmu očet' jo odpeljite, jo bo on zagovoru, pa se ne bo nič zastrupilo in bo vse v redu.»

In res me je mama peljala k Primožovmu očet' in pove, da je bil škorpion. Mož pride notri v sobo, malo pogleda, spregovori par besed in prinese križ s Kristusom in majhno posodo. V tisti posodi je morala biti ali žegnana voda² ali pa sol. Ko pa mož potegne nožek iz žepa, začnem močno kričat, ker sem mislila, da me bo rezal. Ko so me le pomirili, je mož z nožkom le križe delal po dlani in nekaj govoril, vendar sem se takrat tako bala, da nisem slišala njegovih besed. Po »obredu« smo odšli

domov; roka je bila malo zatečena, zastrupila se pa nisem. Slišala sem, da je ta mož tudi večim drugim pomagal. Tudi živino so vozili k zagovorniku, ki jo je zagovoril in velikokrat je to pomagalo.

Pripovedovala je
ga. Antonija Hribar iz Kamnika, 15. marca 1999.

¹ čeber je bila velika lesena posoda, v kateri so pri Hribarjevih žehte prali.

² blagoslovljena voda

V sanjah se ji je prikazala svetnica

Preden se je rodil moj zadnji sin Danijel, se mi je sanjalo nekaj čudnega. Sanjala sem, da sem šla navkreber po hribu. Po tleh je bilo vse tako polno trnja. Z menoj je bil še nekdo, katerega se ne spominjam, vem pa, da me je peljal ven iz tega trnjavega grmovja. S težavo pridem gori na vrh hriba in tam se odpre planota. Ta, ki me je peljal iz grmovja, je izginil. »Hvala bogu, da sem sedaj na vrhu, kjer je vse lepo in čisto.« Kar naenkrat pride proti meni ženska, to je resnica, v črno oblečena z belo kapuco in mi reče: »Jaz, če boš ti umrla, za tebe Boga ne bom prosila. Ne bom ga prosila, ker ti nimaš več otrok!« Jaz pa sem rekla: »Kdo pa ste vi, da me tako poznate?« »Tista sem, katere ime ti nosiš.« In je izginila in jaz sem se v tisti grozi zbudila. Na koledarju sem videla za tisti dan napisan praznik svetnice ruske kneginje Olge.

Pripovedovala je Olga Bezek iz Ankarana, 1998.

Lobanja in kosti ga niso prestrašili

Na pokopališču so kopali jamo za umrlega in so našli lobanjo ter nekaj kosti. Kaplanova mama jih je pobrala in zvečer nastavila ob poti, da bi se kdo izmed mimoidočih ustrašil. Mimo je prišel nek znanec in takoj vedel, da je moral to nekdo nalašč nastaviti. Skril se je za vogal in počakal ter kmalu videl krivca - Kaplanovo mamo, ki je prišla stvari pospraviti. Kaplanova mama je ponavadi z birglami hodila naokoli, takrat pa je, ko jo je zalotil, tako tekla, da je ni mogel ujeti.

Pripovedoval je g. Peter Stele st.
iz Tunjiške mlake,
10. januarja 1998.

Projekcija

Moža sta postajala vse večja in večja

V Stranjah pod cerkvijo sta se igrala dva fantiča - hodi-la sta v sedmi razred. Kar naenkrat pa vidita dva člove-ka, ki sta prav težko breme nosila. Bolj, ko sta se jima moža približevala, večja sta postajala. Ko sta bila odd-aljena le še nekaj metrov, sta bila velika kot drevje in neke težke stvari sta imela na ramenih. Fantiča je bilo strah in sta jo ucvrla vsak na svoj dom. Šele pred kratkim sta zopet začela s to temo, prej si nista upala govoriti o tem dogodku.

Pripovedoval je g. Peter Stele st.
iz Tunjiške mlake,
10. januarja 1998.

